

จดหมายข่าว

สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย

www.tsva.or.th

INSIDE

บทสัมภาษณ์

ป๋ารองนี้” หรือ คุณไพโรจน์ พวงศิริ (ภาคปิจฉิม)

เจ้าของฟาร์มสุกรโพธิ์ทอง อำเภอบ้านหมี่ จ.อ่างทอง

Update วิชาการ...อีโบล่า โรคที่ต้องเฝ้าระวัง
สรรหามาเล่า

เบียร์หมูปอก...เลี้ยงแม่หมูเป็นกลุ่มที่สเปก

จากใจ....บรรณาธิการ

น.สพ.จิราพร จิรพรศิริโรกุล

สวัสดีทุกท่านครับ ฉบับนี้ก็เข้าสู่ฉบับสุดท้ายของปีแล้วนะครับ เป็นใจบ้างกับรูปเล่มใหม่ที่ทุกท่านกำลังถืออยู่ หวังว่าทุกท่านคงชอบ ยิ่งได้ชมหรือเสนอข้อคิดเห็นมา ยังสมาคมฯ ได้ตลอดเวลาตามช่องทางติดต่อด้านล่าง ทางคณะผู้จัดทำพร้อมปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปเพื่อประโยชน์สำหรับสมาชิกทุกท่าน

สำหรับข่าวสารกิจกรรมในช่วงที่ผ่านมา ทางสมาคมฯ ยังร่วมทำกิจกรรมกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ โดยกรมปศุสัตว์ มหาวิทยาลัย และสมาคมฯ รวมทั้งบริษัทเอกชนต่างๆ เพื่อการพัฒนาวงการสุกรไทยในเรื่องการผลิตสุกรที่มีคุณภาพสูง ปลอดภัยต่อผู้บริโภค และแข่งขันกับต่างประเทศได้ (ติดตามได้จากภาพกิจกรรมของสมาคมฯ หน้าปกหลัง และทางเว็บไซต์) ส่วนช่วงประมาณเดือนตุลาคมหรือพฤศจิกายนที่จะถึงนี้ จะมีการประชุมใหญ่อสาสมัครประจำปี 2557 อย่างภาคผนวกครับ !

สำหรับกิจกรรมใหม่ๆ ที่ทางสมาคมฯ ได้เริ่มจัดทำในปีนี้จะเห็นว่ามีการฝึกอบรมหนึ่งนั่นก็คือ "โครงการฝึกอบรมสัตวแพทย์สุกรมืออาชีพ" เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาตนเอง ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์ เพื่อให้การประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์สุกรมีมาตรฐานและคุณภาพที่สอดคล้องกับศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางสัตวแพทย์ของสัตวแพทยสภา ซึ่งในปีหน้า ทางสมาคมฯ จะได้จัดทำกิจกรรมหรือโครงการดีๆ มานำเสนอต่อไป คอยติดตามข่าวสารของสมาคมฯ ให้ดีนะครับจะแจ้งให้ทราบเป็นระยะๆ และมีอีกกิจกรรมหนึ่งที่ไม่แพ้กันก็คือ กิจกรรมระดมสมองนักวิชาการด้านสุกรมาร่วมทำ CPG โรค PRRS ครั้งที่ 4 และ CPG โรค PED ครั้งที่ 1 ซึ่งน่าจะแล้วเสร็จแน่ๆ ภายในไตรมาสที่ 3 นี้ สำหรับเป็น

แนวทางการปฏิบัติงานทางคลินิก ต่อไปสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ยังไงข่าวสาร Update จะแจ้งให้สมาชิกทราบเป็นระยะๆ ผ่านช่องทางติดต่อด้านล่าง

สำหรับ TSVA Newsletter ฉบับนี้ ก็เป็นฉบับที่ 29 แล้ว ยังมีเนื้อหาที่ Update เช่นเคย ทั้งคอลัมน์ คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม ที่จะพาไป

แนะนำฟาร์มสุกรไม่สิ่งทอ (ภาคปัจจุณ) บทความวิชาการเกาะเกาะติด กับเรื่อง อีโบลา โรคที่ต้องเฝ้าระวัง รวมทั้ง

แม้รู้หมอก เรื่อง เลี้ยงแม่หมูเป็นกลุ่มที่สเปน และสรรหาเมาส์ ลองติดตามดูนะครับ

สุดท้าย ขอให้สมาชิก ท่านผู้อ่านทุกท่าน สุขภาพแข็งแรง มีเงินใช้ตลอดปี ตลอดไป

ทีมงาน

1. น.สพ.ทฤษฎี	ชาวสวนเจริญ	อธิบดีกรมปศุสัตว์
2. ศ.น.สพ.ดร.อรรณพ	คณาจารย์กฤต	
3. น.สพ.ยุคล	ลิ้มแหลมทอง	
4. รศ.น.สพ.กิจจา	อุไรวงศ์	
5. ศ.กิตติคุณ พิศศักดิ์	จันทร์ประทีป	
6. น.สพ.มานิช	เพ็ญพวงค์	
7. ศ.น.สพ.ดร.รุ่งโรจน์	ธนาภรณ์นุช	
8. น.สพ.ธีรภาพ	อรุณไพโรจน์	
9. สพ.ญ.บุญญิตา	รุจิรัชมิตร	

คณะกรรมการ

1. น.สพ.ปราโมทย์	ดาวัฒน์	นายกสมาคม
2. น.สพ.วิลาศ	วิบูลย์ศิริกุล	อุปนายก
3. น.สพ.ธันด์	ลีละยูวะ	อุปนายก
4. ผศ.น.สพ.ดร.สุเจตน์	ชินาม	อุปนายก
5. น.สพ.อัมพร	สงศิริ	กรรมการ
6. น.สพ.วีระเดช	ไพธาคณาพงศ์	กรรมการและปริศม
7. สพ.ญ.สิริเพ็ญ	แซนดร้า สุขะบุตร	กรรมการประชาสัมพันธ์
8. น.สพ.ไชยง	กฤษณเกียรติ	กรรมการและวิชาการ
9. อ.น.สพ.ดร.อรรณพ	สุริยสมบุรณ์	กรรมการและวิชาการ
10. ผศ.น.สพ.ดร.ดุสิต	เลาห์สินณรงค์	กรรมการและวิชาการ
11. น.สพ.วิรัช	วชิโรภาส	กรรมการและฝ่ายสารสนเทศ
12. สพ.ญ.ทิพากร	ศิริโชคชัยวาล	กรรมการและเหรัญญิก
13. สพ.ญ.ศศิวิมล	ตุลุ่มมุข	กรรมการและนายทะเบียน
14. น.สพ.กัมพล	วงศ์วิลาวัลย์	กรรมการและฝ่ายทนาย
15. น.สพ.ศุภษม	นาคะรัตนกร	กรรมการและผู้ช่วยฝ่ายทนาย
16. น.สพ.สุทัศน์	ตั้งโนนปัจจัย	กรรมการและผู้ช่วยฝ่ายทนาย
17. น.สพ.สิทธิกร	ไตรยราช	เลขาธิการ
18. น.สพ.มงคล	ลำไย	ผู้ช่วยเลขาธิการ

Contact Information :

Tel : 02-218-9526

Website : www.tsva.or.th

Facebook : www.facebook.com/ThaiSwineVeterinaryAssociation

E-mail : tsva2545@gmail.com

สารบัญ

คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม.....	3
อีโบลา โรคที่ต้องเฝ้าระวัง.....	4-5
แม้รู้หมอก.....	6
สรรหาเมาส์.....	7
ภาพกิจกรรมของสมาคม.....	8

บทสัมภาษณ์

“ป้าโรจน์” หรือคุณไพโรจน์ พวงศิริ (ภาคปิจิม)

เจ้าของฟาร์มสุกรฟาร์มทอง อำเภอบำเหน็จ จ.อ่างทอง

โดย อ.บ.สพ.ดร.อรรณพ สุริยสมบูรณ์

คอลัมน์ “คุณหมอเยี่ยมฟาร์ม” ฉบับที่แล้ว คงได้รับรู้มุมมองทั่วไป ของ ป้าโรจน์ เจ้าของฟาร์มไผ่สิงห์ทอง อำเภอบำเหน็จ จังหวัดอ่างทอง กันมาบ้างแล้ว ฉบับนี้ มาต่อกันต่อถึงมุมมองด้าน AEC และ เทคนิคบางอย่างที่ต้องติดตาม เพิ่มเติมเป็นตอนสุดท้าย !

ถามเกี่ยวกับ AEC ในมุมมองของป้าโรจน์ คิดเห็นอย่างไรบ้าง

ในมุมมองของผม ไทยอาจจะไม่ได้เปรียบใครเลย เพราะว่า ค่าจ้างแรงงาน วัตถุดิบของเพื่อนบ้านเราถูกกว่า ไทยมีข้อได้เปรียบในเรื่องของการทำเลที่ตั้งกว่าคนอื่น ใครจะไปไหนในภูมิภาคนี้จะต้องมาแวะไทยก่อน โดยส่วนตัวผมมองว่าคนกินหมูน่าจะเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมทั้งจากคนในประเทศและคนที่แวะผ่านเข้ามา หรือพวกท่องเที่ยว แนวโน้มของอุตสาหกรรมเลี้ยงหมูอาจจะโตได้อีกไม่น้อยไม่มาก

ธุรกิจการเลี้ยงสุกรมีลักษณะคล้ายกับการขึ้นลงของเครื่องบิน คือ เวลาได้กำไรมันจะได้นานเหมือนเครื่องบินขึ้น แต่เวลาขาดทุนมันก็เหมือนกับเครื่องบินตกที่ตกลงอย่างรวดเร็วและแรง แต่ที่ผมคิดและอยากเห็นธุรกิจการเลี้ยงสุกร คือ เป็นลักษณะของการเดินแบบรถไฟที่มีจังหวะที่สม่ำเสมอ ไปด้วยกัน ในอนาคตสิ่งที่จะต้องทำ คือ ถ้าต้องการกำไรเยอะ ต้องทำอะไรต่อหน่วยให้น้อยลง แต่ปริมาณหรือจำนวนต้องมากขึ้น

อย่างเรื่องของหมูอเมริกา ขึ้นส่วนหมูที่กินกันในอเมริกา มีราคาแพงกว่าเมืองไทย เพราะต้นทุนส่วนใหญ่แพงกว่าบ้านเรา แต่ขึ้นส่วนบางอย่างที่เค้าไม่กินนั้น เช่น เครื่องใน มันกลับมีราคาในเมืองไทย ที่นี้ถ้าเนื้อมันเข้ามา เรายังไม่กังวลเท่าไร แต่ถ้ามันมีแต่พวกชิ้นส่วนเข้ามา ผลกระทบจากของเหลือ นี่คือปัญหาใหญ่ของบ้านเราและส่งผลกระทบต่อหลักกับคนเลี้ยงหมูของไทย

จุดแข็งของฟาร์ม คือ อะไร

ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ในวันนี้ ต้องมีระบบ มีความรู้ ซึ่งที่ฟาร์มผมมีอยู่ ที่นี้เมื่อพูดถึงการเลี้ยงหมู ต้องแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ เลี้ยงแม่พันธุ์ กับเลี้ยงหมูขุน ที่ผ่านการเลี้ยงหมูขุนไม่ได้ใช้ความสามารถอะไรมาก แต่ซื้อลูกหมูมา หาดอาหารให้กิน โต 100 กิโลกรัม ก็ขาย ทำความสะอาด

ทำวัคซีนบ้าง ไม่ทำบ้าง วัคซีนกันบ้าง ยังไงก็ได้ มีเวลาเข้าไปดู ไม่มีเวลาที่ขังมัน เป็นอะไรๆๆ แต่วัคซีนที่ฟาร์มที่ผลิตลูกหมูขาย หายากมากขึ้น ทุกวันนี้ฟาร์มที่เลี้ยงหมูขุนพยายามที่จะหาลูกหมูที่น้ำหนัก 20-25 กิโลกรัม แต่หาได้ยากมากขึ้น และคนที่ขายลูกหมูมักชอบขายหมูหย่านมที่น้ำหนักน้อยๆ ประมาณ 7-8 กิโลกรัม ทำให้การดูแลทำได้ยากมากขึ้น ดังนั้นคนที่เลี้ยงหมูขุนต้องมีความพร้อมในการเลี้ยงที่ดีมากขึ้น

ในขณะที่การเลี้ยงแม่พันธุ์ มันต้องมีรายละเอียดมากกว่า เช่น การเช็คสัดแม่หมูทำยังไง ถ้าเช็คแล้วผสมไม่ได้หรือผสมไม่ติด 3-4 ครั้ง อาจจะเสียหายได้ ดังนั้นคนทำงานต้องดีและเก่ง ไม่มีปัญหาเข้าๆ ออกๆ อย่างกับบริษัทใหญ่ๆ บางแห่ง คนทำงานนิ่งมาก แทบไม่มีคนออกเลย การทำงานจึงนิ่งและมีประสิทธิภาพ ผมจึงต้องพยายามทำให้คนทำงานในฟาร์มตัวเองนิ่ง ถ้าคนที่กำลังจะออกนั้น การทำงานก็อาจจะไม่ดีพอ ทำให้ประสิทธิภาพลดลงได้ ดังนั้นการจ้างคนทำงานต้องพยายามเลือกคนที่มีความประพฤติดี ถ้ามี turn over ของคนในฟาร์มมากๆ ให้ระวังไว้เลยว่ากำลังจะมีปัญหาตามมาอีกเยอะ เจ้าของฟาร์มที่เคยเลี้ยงหมูขุนมาก่อน ถ้ามาเลี้ยงแม่พันธุ์อาจจะเจ๊งได้ เพราะว่าความละเอียดในการทำงานต่างกัน

เทคนิคอะไรที่ทำให้คนอยู่นาน

เงินไม่ใช่คำตอบทั้งหมด ที่ฟาร์มของผมเองก็ไม่ได้จ้างสูงมาก เหมือนบางแห่ง แต่คำตอบแทนก็อยู่ในเกณฑ์ที่สูงน่าพอใจ มันต้องมีเรื่องอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น การจ้างคนทำงาน จะไม่เน้นการจ้างวัยรุ่น เพราะว่าคนกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะเปลี่ยนงานได้ง่ายและอยู่ไม่ทน หลังมันเยอะ เลยหันมาเน้นกลุ่มที่มีอายุหน่อย เช่น 25-30 ปี กลุ่มที่มีครอบครัว กลุ่มนี้จะเริ่มนิ่ง อยู่กับที่ และรับผิดชอบการทำงานได้ดี และทางฟาร์มเองก็มีสวัสดิการอื่นๆ ให้ด้วย เช่น มีรถรับส่งเด็กไปโรงเรียน หอพัก ที่อยู่อาศัยค่อนข้างดี ไม่ให้เพิ่งพักก่อสร้าง นำ ไฟฟ้าดูแลให้ อยู่ในฟาร์มก็มีอาหารให้บ้าง ให้ความเป็นอยู่ที่สบาย ถึงขนาดว่าคนทำงานบางคนถึงกับบอกว่า “ห้ามไปออกกะ เพราะว่าไม่อยากไปอยู่ที่นี่” ซึ่งผมก็บอกว่า ถ้าทำงานดีก็ไม่เี่ยงให้ออกหรือ

อีโบล่า โรคที่ต้องเฝ้าระวัง

โดย น.สพ.ไชยยง กฤษณกรศรีทอง (หมอน้อย)

ข่าวการเกิดโรคอีโบล่าในแถบตะวันตกของทวีปแอฟริกา โดยมีรายงานการพบผู้ป่วยในประเทศกินี เซียร์ราลีโอน ไลบีเรีย และไนจีเรีย รายงานผู้ป่วยโรคอีโบล่าจากองค์การอนามัยโลกในช่วงต้นเดือนสิงหาคม พบจำนวนผู้ป่วยมากกว่า 1,900 ราย และจำนวนผู้เสียชีวิตมากกว่า 1,000 ราย โดยมีแพทย์ชาวแอฟริกาที่ทำงานด้านอีโบล่าเสียชีวิต 2 คน และบุคลากรทางการแพทย์ชาวอเมริกันเกิดการติดเชื้อและถูกส่งตัวกลับไปรักษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

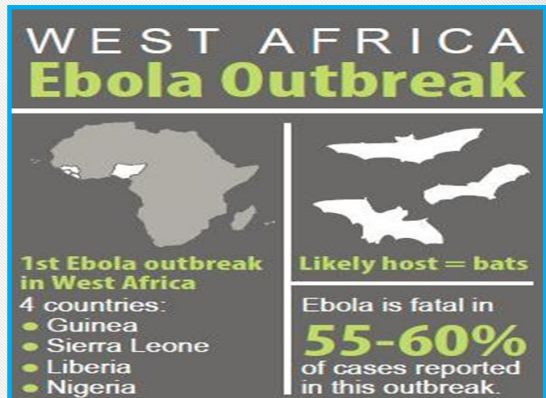

รูปที่ 1: แสดงจำนวนผู้ป่วยโรคอีโบล่าแถบตะวันตกของทวีปแอฟริกา ณ 7 สิงหาคม 2557
(ที่มา: <http://www.who.int/csr/disease/ebola/evd-outbreak.jpg>)

โรคอีโบล่า (Ebola virus disease) หรือ ไข้เลือดออกอีโบล่า (Ebola haemorrhagic fever) พบโรคนี้มาแล้ว 38 ปี โดยพบครั้งแรกในปี พ.ศ.2519 ที่ประเทศซูดาน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก สาเหตุเกิดจากเชื้อไวรัสใน Family Filoviridae มีทั้งหมด 5 สายพันธุ์ ได้แก่ Bundibugyo ebolavirus (BDBV), Zaire ebolavirus (EBOV), Sudan ebolavirus (SUDV), Tai Forest ebolavirus (TAFV) และ Reston ebolavirus (RESTV) การระบาดของโรคอีโบล่าในแอฟริกาเกี่ยวข้องกับสายพันธุ์ BDBV, EBOV และ SUDV ส่วนสายพันธุ์ RESTV ถูกพบที่ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศจีน ซึ่งสามารถเกิดการติดเชื้อในคนได้แต่ไม่ทำให้เกิดการป่วยและตาย

อาการในคน

ผู้ป่วยมีอาการไข้สูงเฉียบพลัน อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อ ปวดศีรษะและเจ็บคอ ตามมาด้วยอาการอาเจียน ท้องเสีย ผื่นคัน ไตและตับทำงานล้มเหลว บางรายอาจพบเลือดออกทั้งภายในและภายนอกร่างกาย ระยะฟักตัวของโรค 2-21 วัน ยังไม่มียารักษาเฉพาะและวัคซีนป้องกันโรค ใช้การรักษาตามอาการ อัตราการรอดชีวิตประมาณ 40%

รูปที่ 2: การระบาดของโรคอีโบลามีค้างคาวเป็นแหล่งของโรค ผู้ป่วยมีอัตราการเสียชีวิต 55-60%
(ที่มา: <http://www.cdc.gov/vhf/ebola/pdf/west-africa-outbreak-infographic.pdf>)

การติดต่อจากสัตว์สู่คน

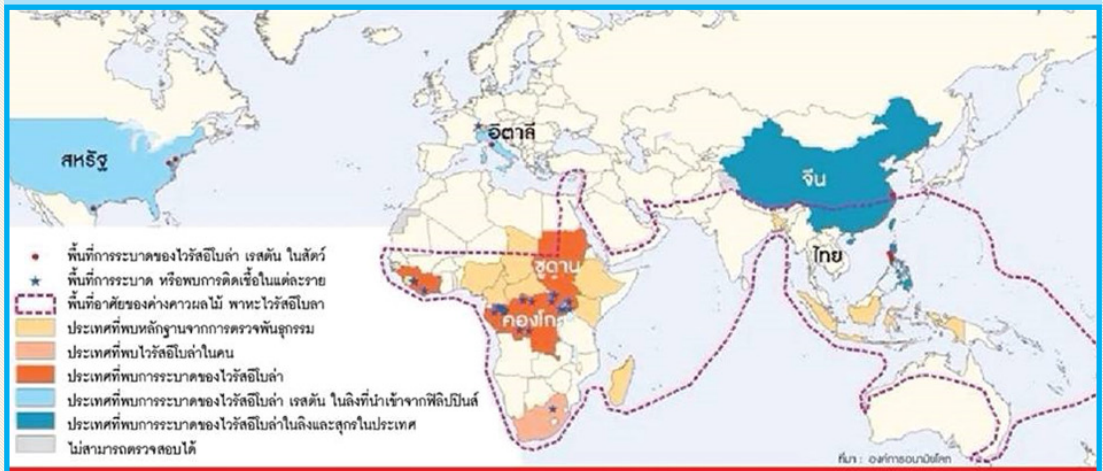
อาจเกิดจากการสัมผัสกับเลือด สิ่งคัดหลั่ง อวัยวะ หรือของเหลวอื่นๆ จากสัตว์ที่ติดเชื้อ เช่น ค้างคาวกินผลไม้ ชิมแพนซี กอลิล่า ลิง สัตว์เขาเกลิว (antelope) และ เม่น เป็นต้น โดยค้างคาวเป็นแหล่งของโรคและแพร่เข้าสู่สัตว์ป่า

การติดต่อจากคนสู่คน

โดยการสัมผัสเลือด น้ำเหลือง น้ำลาย อุจจาระ ปัสสาวะ หรือสุจิ จากผู้ป่วยหรือผู้เสียชีวิตด้วยโรคอีโบล่า

อีโบล่าไวรัสในสุกร

เมื่อปี ค.ศ. 2008 มีรายงานการค้นพบเชื้อไวรัสอีโบล่าสายพันธุ์ RESTV ในสุกรที่ประเทศฟิลิปปินส์และสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากฟิลิปปินส์ พบสุกรมีอาหารป่วยในระบบทางเดินหายใจ และมีอัตราการตายมากผิดปกติ จึงได้ส่งตัวอย่างซากสุกรไปตรวจวินิจฉัยโรคทางห้องปฏิบัติการที่สหรัฐอเมริกา ผลการตรวจเบื้องต้นพบว่า สาเหตุการตายเกิดจากหลายโรครวมทั้ง PRRS, PCV2 และอีโบล่าสายพันธุ์ RESTV ซึ่งตามปกติไวรัสสายพันธุ์นี้พบเฉพาะในลิงพื้นเมือง (Crab-eating macaques) นับว่าเป็นการพบเชื้อไวรัสอีโบล่า สายพันธุ์ RESTV ในสุกร ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่สามารถติดต่อกันได้ แต่ยังไม่พบการก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตในคน

การวินิจฉัยโรค

ใช้การวินิจฉัยแยกแยะโรค ต้องใช้ห้องปฏิบัติการความปลอดภัยระดับ 4 โดยวิธีการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ELISA, antigen detection tests, serum neutralization test, RT-PCR, electron microscopy, virus isolation (cell culture)

การป้องกันและควบคุมโรค

ปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรคทั้งในคนและในสัตว์ สำหรับบุคคลที่เดินทางไปต่างประเทศให้หลีกเลี่ยงหรือชะลอการเดินทางไปในประเทศที่มีการระบาด หากจำเป็นต้องเดินทางไปประเทศที่มีการระบาด ต้องหมั่นล้างมือ ด้วยน้ำและสบู่ให้สะอาด หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดผู้ป่วย หรือสัมผัสผู้ป่วยรวมทั้งเสื้อผ้า เครื่องใช้ของผู้ป่วย หากมีอาการป่วย เช่น ไข้สูง อ่อนเพลีย ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อ เจ็บคอ อาเจียน ท้องเสีย และมีผื่นแดงตามตัว รีบพบแพทย์ทันที และแจ้งประวัติการเดินทาง

สำหรับฟาร์มสุกร เน้นมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ และสุขอนามัยส่วนบุคคลในการเลี้ยงสุกร การฆ่าสุกรในโรงงานแปรรูปสุกรที่มาตรฐาน มีการสวมถุงมือหรืออุปกรณ์ป้องกันอย่างเหมาะสม เมื่อต้องจัดการกับสุกรป่วย และชำแหละสุกร หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ป่า โดยเฉพาะสัตว์จำพวกลิง ค้างคาว ไม่รับประทานสัตว์ป่วยตายโดยไม่ทราบสาเหตุ โดยผลิตภัณฑ์จากสัตว์ให้ปรุงสุกก่อนบริโภค

เลี้ยงแม่หมูเป็นกลุ่มที่สเปน

โดย สว.ญ.ดร.เมตตา เมฆานนท์ (หมอ Bet)

รูปแม่หมูท้องที่ฟาร์ม Albesa ramadera ที่บาเซโลนา เลี้ยงแบบใช้ฝัังชิปและ
ลงทุนเครื่องให้อาหารแบบพิเศษที่ทำหน้าที่คัดแยกหมูที่มีปัญหาออกจากฝูง
ด้วย ไม่ว่าจะเป็นหมูป่วย กลับสัด หรือแม้แต่พวกที่ชิปหาย..ชิปหลุด

สบายดีค่ะ เป็นอีกฉบับแล้วที่หมอเบ็ตต้องปั่นต้นฉบับในต่างแดน
คงเดากันได้คะจะไม่ใกล้ไม่ไกลอยู่คนละฝั่งโขงข้างๆ บ้านเราเอง
คราวนี้อยากคุยเรื่องการเลี้ยงแม่หมูอุมท้องแบบกลุ่ม ที่ไปดูมา
ที่สเปน มีแบบไฮโซลงทุนหนัก กับแบบพอต๊ายๆ เพื่อใครสนใจลองทำ
ดูได้ เพราะประเทศทางตะวันตกในยุโรปและอเมริกาเขาทำกันแล้ว
เบื้องหลังการเอาแม่หมูออกจากซองมาเลี้ยงเป็นกลุ่มก็มาจากการความ
ต้องการของคนซื้อหมูเรื่อง Animal Welfare นั่นเอง

การเลี้ยงแบบกลุ่ม หรือ Group Sow Management เป็นการ
ปล่อยให้แม่หมูได้อยู่กันโดยไม่มีกรงมากนัก แม่หมูสามารถเดิน
เพ่นพ่านในคอกใหญ่เหมือนการเลี้ยงหมูขุน

บางคน คงมีคำถามในใจว่า แล้วเวลาคคลอดทำไ้ ลูกไม่ปน
กันยั้เย้ยหรือ

ลืมบอกไปว่า กลุ่มแม่ที่เอามาเลี้ยงรวมกันคือแม่อุมท้อง โดยที่
หลังผสม แม่จะถูกย้ายเข้าคอกรวม โดยมีหลายแบบ แบบหนึ่งคือ
จัดชุด 160 แม่ต่อชุด ทำไม่ต้อง 160 เลขสวย ีรึ ? เปล่าคะ ทาง
ฟาร์มบอกว่าลดลงชุดเล็ก 70-80 แม่ ปรากฏว่าเสียหายเยอะกว่า
เพราะหมูเป็นสัตว์สังคม กลุ่มเล็กเกินเวลาจับกลุ่มเม้าร์อาจเขม่น
กันได้ (สมมุติฐานนี้ยังไม่ได้ผ่านการทดสอบ..โปรดใช้วิจารณญาณ
ในการรับทราบ) เขาพบว่ากลุ่มใหญ่ราว 160 แม่หมูได้ผลผลิตดีกว่า
และในกลุ่ม 160 หมูจะจับกลุ่มเม้าร์ เอ้อ..กลุ่มย่อยกันเองอีก ราว
20 แม่ต่อกลุ่ม โดยกลุ่มย่อยนี้จะอยู่ด้วยกัน นอนด้วยกัน และถ้า
ชุดนี้เข้าคคลอดไปแล้ว หย่านมผสมใหม่ อุมท้องเข้ามาอีกเขาก็จะ
รวมกลุ่มย่อยเดิมอีก นี่ข้อมูลจากที่ฟาร์มสังเกตและเก็บข้อมูลไว้
แบบนี้แม่จะถูกฝัังชิป ชิปนี้สำคัญมากเพราะจะเป็นที่จัดเก็บข้อมูล
ทุกอย่าง รวมถึงอาหารที่กิน อาหารที่ต้องการ การผสมหรือกลับสัด
การเจ็บป่วย อะไรก็ตามเกี่ยวกับตัวหมู เวลาकिनที่เข้าเครื่องจ่าย
อาหาร ซึ่งจะจ่ายอาหารตามข้อมูลในชิป แน่นนอนแบบนี้แพงจับใจ

อีกแบบหนึ่งแม่หมูอยู่เป็นคอกเหมือนขุน มี sow card แต่ละ
แม่แปะหน้าคอก เลี้ยงเหมือนเราเลี้ยงขุน อาหารก็เฉลี่ยตามคอก
ไม่ต้องใช้ชิป แม่หมูจะเข้ามากินอาหารในช่องของตัวเอง
พวกหล่อนจำได้

รูปแม่หมูท้องที่ Cirujano Farm เมือง Talavera ห่างจากแมดริด
ไปทางใต้ 120 กม.

เมื่อครบกำหนดคลอดแม่หมูจะถูกดันไปอาบน้ำ ฆ่าเชื้อและ
พ่นยาป้องกันไข้เรื้อน ก่อนเข้าไปยังห้องคลอด ซึ่งเป็นคอกเดี่ยว เลี้ยง
เหมือนกับเรา เพียงแต่บางแห่งให้อาหารเหลว บางแห่งให้อาหารแห้ง

รูปเล้าคลอดแบบต่างๆ

พอได้โอเดียเนอะ จะเล่าละเอียดมากก็ไม่ได้ บอกขอเขาเจ็ดที
ให้แค่นี้ย (เม้าร์) เข้าสู่ครึ่งปีหลังแล้ว ขอให้สู้กันต่อไปนะ take care
แล้วเจอกันที่เมืองไทยคะ

สรรหาเภสัช

โดย น.สพ.สิทธิกร ไตรยราช (หมอแสบ)

สวัสดีครับ พี่ๆ น้องๆ วงการสุกรไทยทุกๆ ท่าน ห่างหายไปนานหวังว่าทุกท่านคงจะสบายดีนะครับ ในช่วงนี้ผมอาจจะไม่ได้กล่าวถึงสถานการณ์สุกรและราคา เนื่องจากในปีนี้อาชีพสุกรยังดีต่อเนื่อง อยากเห็นราคาอย่างนี้ไปนานๆ นะครับ กลัวยังดีเลยว่ามีคนหัวใสแอบนำเนื้อสุกรจากต่างประเทศมาจำหน่ายทำลายระบบการเลี้ยงสุกรของประเทศ ดังนั้นเราชาววงการสุกรไทย ไม่ควรประมาทนะครับ โดยเราต้องเร่งพัฒนาการเลี้ยง เช่น เปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตให้ดีขึ้นโดยมุ่งเน้นการป้องกันโรค มีความตั้งใจอย่างแรงกล้าในการจัดทำเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย ใช้อย่างจริงจังในฟาร์มสุกรอย่างสมเหตุสมผล ใส่ใจต่อผู้บริโภคมากขึ้น การทำหมูสะอาดปลอดเชื้อโรคและสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคไม่มีการแอบใช้สารเร่งเนื้อแดง ซึ่งถ้าเราร่วมมือพัฒนาการเลี้ยงสุกรในแนวทางดังกล่าวผมเชื่อว่าเนื้อสุกรจากต่างชาติดึงยากในการทำตลาดในบ้านเรา ต้องฝากด้วยนะครับ!

ตั้งแต่ต้นเดือนสิงหาคม 2557 เป็นต้นมานั้น มีข่าวที่น่าสนใจเกี่ยวกับโรคระบาดที่เกิดขึ้นในทวีปแอฟริกา ซึ่งก็คือโรค อีโบลา รายละเอียดเกี่ยวกับโรคนี้สามารถติดตามได้จากเนื้อหา "อีโบลาโรคที่ต้องเฝ้าระวัง" ในฉบับนี้ได้เลยครับ ผมหวังว่าชาววงการสุกรบ้านเราคงไม่มีใครเดินทางไปยังประเทศที่มีโรคระบาดนะครับ ที่สำคัญเชื้อไวรัสอีโบลายังไม่มีการรายงานแพร่กระจายทางอากาศนะครับ! อย่าตื่นตกใจ!

สำหรับวงการสุกรบ้านเรายังมีประเด็นที่ไม่กล่าวถึงไม่ได้เลย คือ ประเด็นเรื่องเชื้อดื้อยาที่สืบเนื่องจากรายงานทางหมอคนพบผู้ป่วยติดเชื้อแบคทีเรียดื้อยา (ยาปฏิชีวนะทั่วไปไม่สามารถรักษาได้) เพิ่มมากขึ้น ซึ่งปัจจัยหนึ่งพบว่าเกิดจากการใช้ยาที่ไม่เหมาะสม และการกำจัดโรคไม่พิถีพิถันในสัตว์ ในอดีตที่ผ่านมาเน้นบ่อยครั้งที่มีคนกล่าวถึงว่าสุกรส่วนใหญ่เลี้ยงด้วยยาปฏิชีวนะซึ่งการกล่าวอย่างนั้นอาจจะเป็นเรื่องจริงหรือเท็จประการใดผมคงไม่ทราบได้ แต่ในปัจจุบันความเข้มงวดในการใช้ยาปฏิชีวนะในฟาร์มสุกรมีมากขึ้น มีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามากำกับดูแล ไม่ให้ใช้ยาปฏิชีวนะเกินกว่าความจำเป็นทำให้เชื่อได้ว่าอนาคตปัญหาเรื่องเชื้อดื้อยาที่เกิดจากการเลี้ยงสุกรจะลดน้อยลง ที่สำคัญทางสมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย ได้ร่วมประชุมกับทางสัตวแพทย์สภาและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมจัดทำ "คู่มือหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติ

ในการสั่งใช้ยาต้านจุลชีพสำหรับสัตว์" ซึ่งเมื่อสำเร็จจริงจะมีการนำมาเผยแพร่ให้ทราบกันอีกครั้งในโอกาสถัดไปครับ

สำหรับสถานการณ์โรคฟิอิดในสุกร เป็นที่น่าสังเกตนะครับว่ายังมีรายงานปัญหาพบได้ประปรายไม่จบไม่สิ้นกันเสียที ปัญหาโรคฟิอิดนั้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเฉพาะเจ้าของฟาร์มเท่านั้นยังส่งผลกระทบต่อธุรกิจข้างเคียงไปด้วย เช่น ธุรกิจเวชภัณฑ์สำหรับสัตว์ ธุรกิจอาหารสัตว์ ฯลฯ ไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น ยังพบว่าที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นั้นยังไม่สงบเช่นกัน สำหรับในประเทศไทยที่ยังไม่สงบในบางฟาร์มนั้น อาจเกิดได้จากประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ภูมิคุ้มกันต่อโรคฟิอิดในฝูงแม่สุกรไม่สม่ำเสมอ บางตัวมีภูมิคุ้มกันสูง บางตัวไม่ภูมิคุ้มกัน
2. การมีปริมาณเชื้อไวรัสฟิอิดในฟาร์มมาก
3. มีการนำเชื้อไวรัสฟิอิดใหม่เข้ามาในฟาร์มผ่านทางสุกรสาวทดแทน
4. รถบรรทุก รถจับสุกร หลายฟาร์มละเลยการทำความสะอาดยานพาหนะที่เข้า-ออกฟาร์ม

สำหรับโรคฟิอิดนั้น รายละเอียดและวิธีการปฏิบัติเพื่อจัดการกับปัญหาการระบาดในฟาร์ม นั้น ทางกรมปศุสัตว์ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสมาคมฯ กำลังระดมสมองจัดทำ Clinical Practice Guideline ครั้งแรกขึ้น ซึ่งถ้าสำเร็จเสร็จสิ้น จะมีการเผยแพร่ต่อไป จะเห็นได้ว่าการเลี้ยงสุกรนั้นไม่สามารถหยุดนิ่งได้ ต้องมีการพัฒนาการเลี้ยงอยู่ตลอดเวลา เช่นเดียวกับสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรเองต้องมีการเพิ่มพูนความรู้ตลอดเวลา แต่บางท่านอาจติดในเรื่องแหล่งค้นคว้า โอกาสที่จะได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทางสมาคมฯ ได้เห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้จัด โครงการฝึกอบรมสัตวแพทย์สุกรมืออาชีพขึ้นในช่วงเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม 2557 ที่ผ่านซึ่งได้รับผลตอบรับที่ดีมากและทำให้เห็นว่าสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรทุกท่านมีความสนใจในเรื่องการพัฒนาความรู้ความสามารถเป็นอย่างสูง ซึ่งในอนาคตอันใกล้ทางสมาคมฯ อาจจะมีการจัดโครงการในรูปแบบดังกล่าวอีกครั้ง โดยหวังจะได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งขึ้น และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่านที่มีความสุขมากในช่วงเข้าพรรษานะครับ ขอพรให้ครอบครัวทุกท่านมีความสุขมากในช่วงเข้าพรรษานะครับ ขอขอบคุณคณาจารย์.....

สิ่งตีพิมพ์

เหตุขัดข้องที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้

1. จำหน่ายหน้าของไม่ชัดเจน
2. ไม่มีเลขที่บ้านตามจำหน่าย
3. ไม่ยอมรับ
4. ไม่มีผู้รับตามจำหน่าย
5. ไม่มารับตามกำหนด
6. เลิกกิจการ
7. ย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่
8. อื่นๆ

ลงชื่อ.....

ประมวลภาพกิจกรรม

กิจกรรมประชุมสำรวจความชุก ตรวจสอบระดับภูมิคุ้มกัน FMD ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ โรงแรมชลบท 2557 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2557

กิจกรรมประชุมระดมสมองนักวิชาการด้านสุกรมาร่วมทำ CPG โรค PRRS ครั้งที่ 4 และ CPG โรค PED ครั้งที่ 1 จัดกิจกรรมครั้งแรก ณ รร.เดอะ สุโกศล เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2557 และจัดครั้งที่ 2 ณ สถาบันสุภาพสัตว์แห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2557

กิจกรรมโครงการฝึกอบรมสัตวแพทย์สุกรมืออาชีพครั้งที่ 1 ณ รร.เดอะ สุโกศล โดยสมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน และ 26 กรกฎาคม 2557

กิจกรรมประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเนื้อสัตว์ครั้งที่ 5/57 จัดเสวนาเรื่อง "ไทยจะตั้งรับการรุกคืบของเนื้อสุกรนำเข้า อย่างไร" ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2557

กิจกรรมสัมมนาวิชาการ International Swine Conference Digest 2014 (ISCD 2014) ณ รร.เดอะ สุโกศล โดยสมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2557

